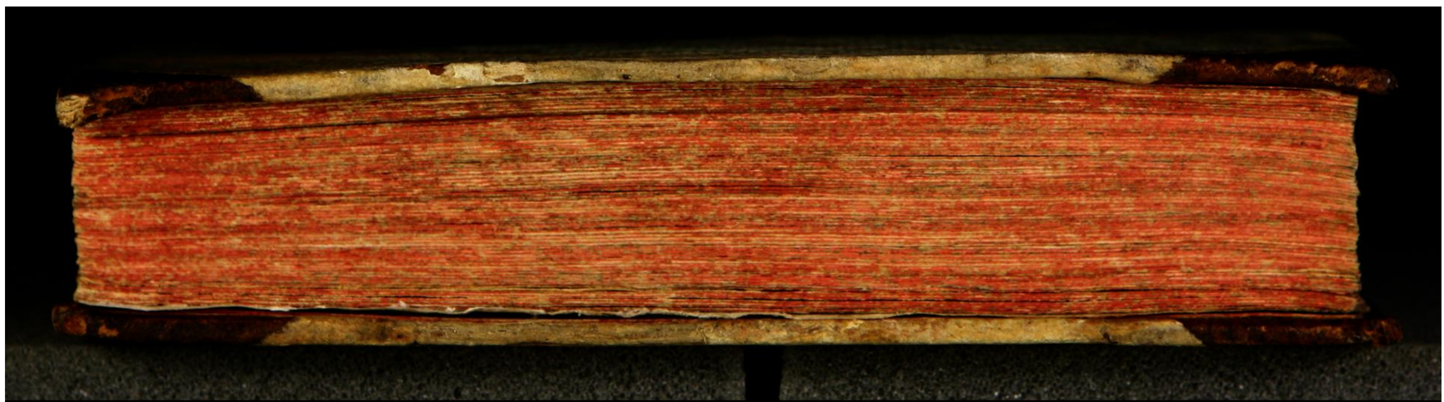

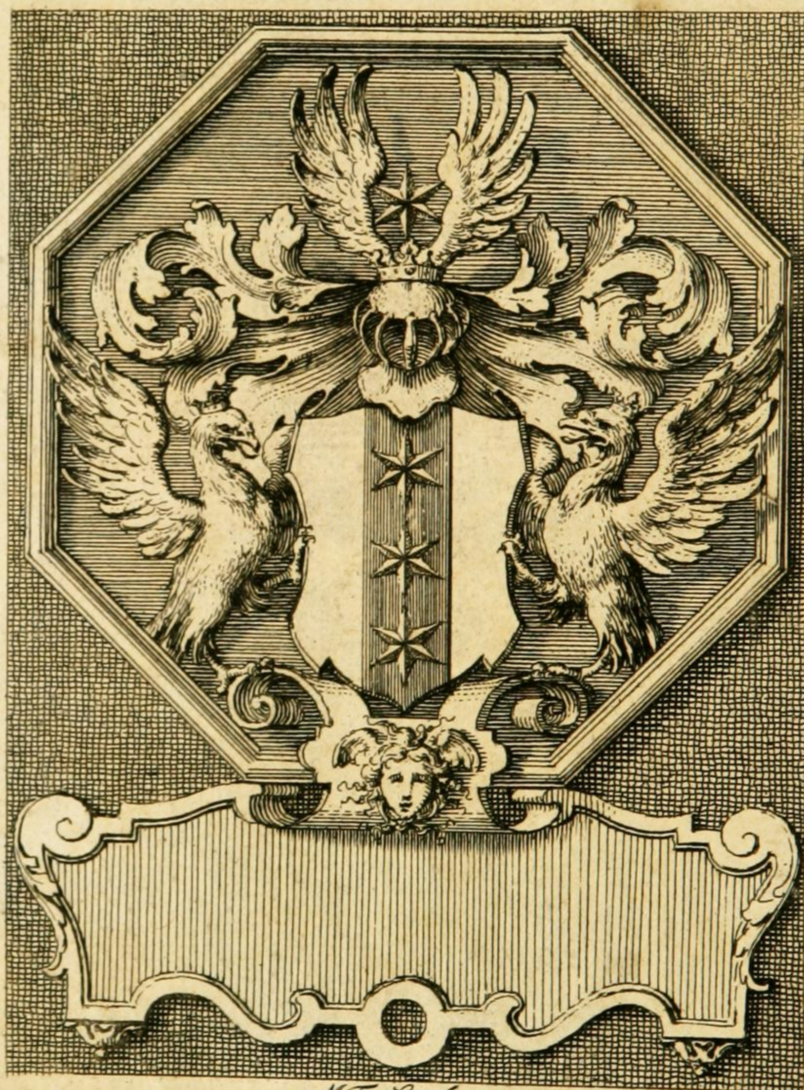

DONATUS
HAFNIÆ
1580

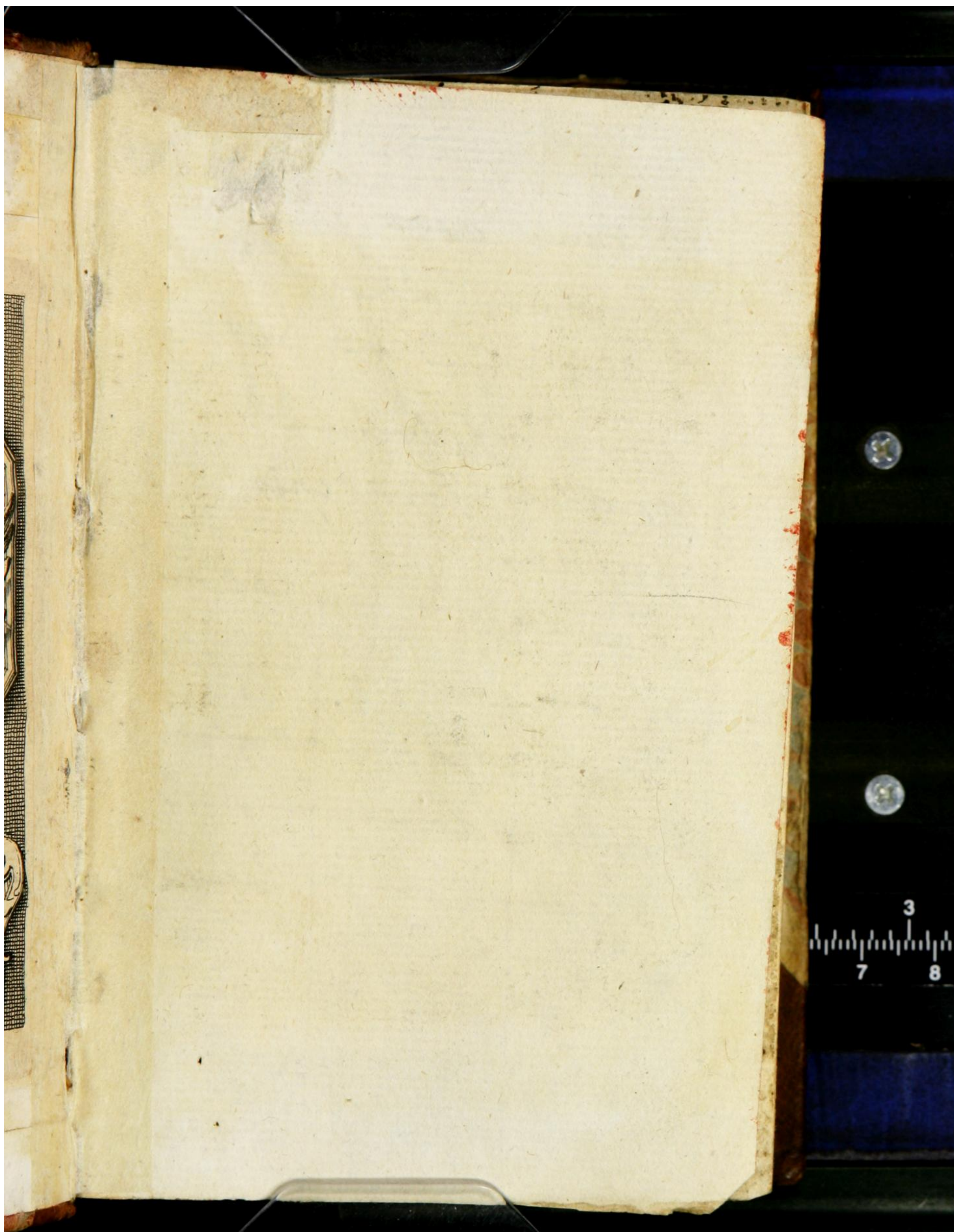

M Tuscher fecit

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Is ogsaa ower som
bogbinderen af
Kiöbenhavn ved. indbind=
ingen for afskaarne
Donatus Principis
Christiani
fra den anden side hvor det danske
[illegible] hvoraf nemlig Slutter
af denne Donat ere alleene
trykte at til det brugs og
er ditto det eeniste Exemplar
som er bekiendt

METHODVS GRAMMATICES.

DONATO AVTHORE.

HAFNIAE
Imprimebat Andreas Gutterwitz.
M. D. LXXX.

Quintilianus Libro Primo.

NOmina declinare et verba in primis pueri sciant, neque enim aliter peruenire ad intellectum sequentium possunt.

Partes orationis quot sunt? Octo. Quæ? Nomen, Pronomen, Verbum, Aduerbium, Participium, Coniunctio, Præpositio, Interiectio. Nomen quid est? Pars orationis cum casu, corpus aut rem proprie communiterue significans. Proprie, vt Roma, Tyberis. Communiter, vt vrbs, flumen. Nomini quot accidunt? Sex. Quæ? Qualitas, Comparatio, Genus, Numerus, Figura, Casus. Qualitas nominum in

quo est? Bipartita est. Quomodo? Aut enim vnius nomen est, et proprium dicitur, aut multorum, et est appellatiuum. Comparationis gradus quot sunt? Tres. Qui? Positiuus vt doctus. Comparatiuus vt doctior. Superlatiuus, vt doctissimus. Quæ nomina comparantur? Appellatiua duntaxat, qualitatem aut quantitatem significantia. Qualitatem, vt bonus, malus. Quantitatem, vt magnus, paruus. Comparatiuus gradus cui casui seruit? Ablatiuo vtriusque numeri, sine præpositione. Quo

modo?

modo? Dicimus enim, doctior illo, vel doctior illis. Superlatiuus cui? Genitiuo tantum plurali, vel collectiuo singulari. Quomodo? Dicimus enim, doctissimus Poetarũ fuit Vergilius, vel optimus plebis. Genera nominum quot sunt? Quatuor. Quæ? Masculinum, vt hic Magister. Fœmininum, vt hæc Musa. Neutrum, vt hoc scamnum. Commune, vt hic et hæc sacerdos. Est præterea trium generum, quod omne dicitur, vt hic et hæc et hoc fœlix. Est et Epicœnum, id est, promiscuum genus, vt hic pas-

ser, hæc aquila, mustela, mil-
uus. Numeri nominum quot
sunt? Duo. Qui? Singularis,
vt hic magister. Pluralis, vt hi
magistri. Figuræ nominum
quot sunt? Duæ. Quæ? Sim-
plex, vt decens, potens. Com-
posita, vt indecens, impotens.
Quot modis nomina compo-
nuntur? Quatuor. Quibus?
Ex duobus integris, vt subur-
banus. Ex duobus corruptis,
vt efficax, municeps. Ex inte-
gro et corrupto, vt ineptus, in-
sulsus. Ex corrupto et integro,
vt nugigerulus. Aliquando ex
compluribus, vt inexpugna-
bilis,

bilis, imperterritus. Casus nominum quot sunt? Sex. Qui? Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus, et Ablatiuus. Per hos enim casus omnium generum Nomina, Pronomina, Participia, declinantur hoc modo.

DECLINATIONES NOMINVM.

Liber puer vir Arbiter Faber

Magister nomen appellatiuum, generis masculini, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui et vocatiui, quod de-

clinabitur sic: Nominatiuo hic magister. Genitiuo huius magistri. Datiuo huic magistro. Accusatiuo hunc magistrum. Vocatiuo o magister. Ablatiuo ab hoc magistro. Et pluraliter: Nominatiuo hi magistri. Genitiuo horum magistrorum. Datiuo his magistris. Accusatiuo hos magistros. Vocatiuo o magistri. Ablatiuo ab his magistris.

MVsa nomen appellatiuum, generis Fœminini, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui et vocatiui et ablatiui,

Aula Doctrina
Mensa
Regina
Terra

tiui, quod declinabitur sic: No-
minatiuo hæc musa. Geniti-
uo huius musæ. Datiuo huic
musæ. Accusatiuo hanc mu-
sam. Vocatiuo o musa. Abla-
tiuo ab hac musa. Et plurali-
ter: Nominatiuo hæ musæ.
Genitiuo harum musarum.
Datiuo his musis. Accusatiuo
has musas. Vocatiuo o mu-
sæ. Ablatiuo ab his musis.

Scamnum nomen ap-
pellatiuum, generis
neutri, numeri singu-
laris, figuræ simplicis, casus
nominatiui et accusatiui et vo-
catiui, quod declinabitur sic:

Nominatiuo hoc ſcamnum. Genitiuo huius ſcamni. Datiuo huic ſcamno. Accuſatiuo hoc ſcamnum. Vocatiuo o ſcamnum. Ablatiuo ab hoc ſcamno. Et pluraliter: Nominatiuo hæc ſcamna. Genitiuo horum ſcamnorum. Datiuo his ſcamnis. Accuſatiuo hæc ſcamna. Vocatiuo o ſcamna. Ablatiuo ab his ſcamnis.

SAcerdos nomen appellatiuum, generis communis, numeri ſingularis, figuræ ſimplicis, caſus nominatiui et vocatiui, quod declinabitur ſic: Nomi-

natt-

natiuo hic et hæc sacerdos. Genitiuo huius sacerdotis. Datiuo huic sacerdoti. Accusatiuo hunc et hanc sacerdotem. Vocatiuo o sacerdos. Ablatiuo ab hoc et ab hac sacerdote ~~vel sacerdoti~~. Et pluraliter: Nominatiuo hi et hæ sacerdotes. Genitiuo horum et harum sacerdotum. Datiuo his sacerdotibus. Accusatiuo hos et has sacerdotes. Vocatiuo o sacerdotes. Ablatiuo ab his sacerdotibus.

Felix nomen appellatiuum, generis omnis, numeri singularis.

ris, figuræ ſimplicis, caſus nominatiui et accuſatiui, et vocatiui, quod declinabitur ſic: Nominatiuo hic et hæc et hoc fœlix. Genitiuo huius fœlicis. Datiuo huic fœlici. Accuſatiuo hunc et hanc fœlicem, et hoc fœlix. Vocatiuo o fœlix. Ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc fœlice vel fœlici. Et pluraliter: Nominatiuo hi et hæ fœlices, et hæc fœlicia. Genitiuo horum et harum et horum fœlicium. Datiuo his fœlicibus. Accuſatiuo hos et has fœlices, et hæc fœlicia. Vocatiuo o foelices, et o foelicia. Ablatiuo ab his foelicibus.

Fructus

Uisus Risus Magistratus

FRuctus nomen appellatiuum, generis masculini, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui et genitiui, et vocatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hic fructus. Genitiuo huius fructus. Datiuo huic fructui. Accusatiuo hunc fructum. Vocatiuo o fructus. Ablatiuo ab hoc fructu. Et pluraliter: Nominatiuo hi fructus. Genitiuo horum fructuum. Datiuo his fructibus. Accusatiuo hos fructus. Vocatiuo o fructus. Ablatiuo ab his fructibus.

Species

Species nomen appellatiuum, generis fœminini, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui et vocatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hæc species. Genitiuo huius speciei. Datiuo huic speciei. Accusatiuo hanc speciem. Vocatiuo o species. Ablatiuo ab hac specie. Et pluraliter: Nominatiuo hæ species. Genitiuo harum specierum. Datiuo his speciebus. Accusatiuo has species. Vocatiuo o species. Ablatiuo ab his speciebus.

Prima

PRima declinatio quot literas terminales habet? Duas. Quas? A et S. Quot terminationes? Tres. Quas? A, as, es. Da exemplum: A, vt Poeta: as, vt Æneas: es vt Anchises. Quæ est agnitio primæ declinationis? Hæc est, cuius genitiuus et datiuus singulares et nominatiuus et vocatiuus plurales in æ diphthongon desinunt. Accusatiuus in am correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in a productam. Genitiuus pluralis in arum correptam. Dati-

uus

uus et Ablatiuus in is productam. Accusatiuus in as productam. Secunda Declinatio

Secunda declinatio quot literas terminales habet? Tres. Quas? R, S, M. Quot terminationes? Sex. Quas? Er, ir, ur, us, eus, um. Da exemplum: er, ut sacer: ir, ut vir: ur, ut satur: us, ut dominus: eus, ut Tydeus: um, ut templum. Quæ est agnitio secundæ declinationis? Hæc est, cuius genitiuus singularis, et nominatiuus et vocatiuus plurales in i productam desinunt. Datiuus et Ablatiuus in o produc-

productam. Accusatiuus in um correptam. Quando nominatiuus in r vel in um desinit, similis erit ei vocatiuus. Quando in us, us mutatur in e, vt dominus domine. Quando vero in ius si sint propria nomina, abiecta us, fit vocatiuus in i, vt Virgilius o Virgili. Et vnum appellatiuum, quod est filius o fili. Genitiuus pluralis in orum correptam. Datiuus et Ablatiuus in is productam, Accusatiuus in os productam, vel in a correptam.

Tertia declinatio quot literas terminales habet? Decem. Quas? A, e, o, c, l, n, r, s, t, x. Da exemplum. A, vt pœma: e, vt monile. o, vt virgo: c, vt lac: l, vt mel: n, vt nomen: r, vt pater: s, vt ciuitas: t, vt caput: x, vt fœlix. Quot terminationes? Septuaginta octo vel paulo plures. Quæ est agnitio tertiæ declinationis? Hæc est, cuius Genitiuus singularis in is correptam desinit. Datiuus in i productam. Accusatiuus in em vel in im correptam. Vocatiuus similis est Nominatiuo.

uo. Ablatiuus in e correptam, vel in i productam. Nominatiuus et accusatiuus et vocatiuus plurales in es productam vel in a correptam. Genitiuus pluralis in um vel in ium correptam. Datiuus et ablatiuus in bus correptam.

Quarta declinatio quot literas terminales habet? Duas. Quas? s et u. Quot terminationes? Similiter duas. Quas? us et u. Da exemplum, us vt manus, u vt cornu. Quæ est agnitio quartæ declinationis? Hæc est, cuius genitiuus sigularis, et nomi-

natiuus et accusatiuus et vocatiuus plurales, in us productam desinunt. Datiuus in ui productam. Accusatiuus in um correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in u productam. Genitiuus pluralis in uum correptam. Datiuus et Ablatiuus in bus correptam.

QVinta declinatio quot literas terminales habet? Vnam. Quam? S. Quot terminationes? Similiter vnam. Quam? Es productam, vt dies. Quae est agnitio quintae declinationis?

Haec

Hæc est, cuius genitiuus et datiuus singulares in ei diuisas syllabas desinunt. Accusatiuus in em correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in e productam. Nominatiuus et accusatiuus et vocatiuus plurales in es productam. Genitiuus pluralis in erum correptam. Datiuus et ablatiuus in bus correptam.

DE PRONOMINE.

PRonomen quid est? Pars orationis, Quæ Pronomine posita,

tantundem pene significat, personamque interdum recipit. Pronomini quot accidunt? Sex. Quae? Qualitas, Genus, Numerus, Figura, Persona, Casus. Qualitas pronominum in quo est? Duplex est. Quomodo? aut enim finita sunt pronomina, aut infinita. Quae sunt finita? Quae recipiunt personas, ut ego, tu, ille. Quae sunt infinita? Quae non recipiunt personas, ut quis, quae quod. Genera pronominum quot sunt? Eadem fere quae et nominum. Masculinum: ut quis. Foemininum

ut

vt quæ. Neutrum : vt quod. Commune : vt qualis, talis. Trium generum, quod omne dicitur: vt ego, tu, sui. Numeri pronominum quot sunt: Duo. Qui: Singularis, vt hic, pluralis, vt hi. Figuræ pronominum quot sunt: Duæ. Quæ: Simplex, vt quis. Composita, vt quisquis. Personæ pronominum quot sunt: Tres. Quæ: Prima, vt ego. Secunda, vt tu. Tertia, vt ille. Casus item pronominum quot sunt: Sex, quemadmodum et nominum, per hos enim casus, omnium generum, nomi-

na, pronomina, participia inflectuntur hoc modo.

DECLINATIO PRONOMINUM.

GO pronomen finitum, generis omnis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, casus nominatiui, quod declinabitur sic: Ego mei vel mis, mihi, me, a me. Et pluraliter. Nos, nostrum vel nostri, nobis, nos, a nobis. Personæ secundæ generis omnis. Tu, tui, vel tis, tibi, te, o tu, a te. Et plura-

Nominatiuo, Genitiuo, Datiuo
Accusatiuo Vocatiuo Ablatiuo

pluraliter. Vos, vestrum vel
vestri, vobis, vos, o vos, a vo-
bis. Personæ tertiæ generis om-
nis utriusque numeri. Sui, si-
bi, se, a se. Et pluraliter. Sui,
sibi, se a se. Item relatiuum
et demonstratiuum simul. Ge-
neris masculini. Ille, illius, il-
li, illum, ab illo. Et pluraliter.
Illi, illorum, illis, illos, ab il-
lis. Generis fœminini. Illa,
illius, illi, illam, ab illa. Et
pluraliter. Illæ, illarum, illis,
illas, ab illis. Generis neutri.
Illud, illius, illi, illud, ab illo.
Et pluraliter. Illa, illorum, il-
lis, illa, ab illis. Generis mas-

 culi-

culini. Ipse, ipsius, ipsi, ipsum, ab ipso. Et pluraliter. Ipsi, ipsorum, ipsis, ipsos, ab ipsis. Generis fœminini. Ipsa, ipsius, ipsi, ipsam, ab ipsa. Et pluraliter. Ipsæ, ipsarum, ipsis, ipsas, ab ipsis. Generis neutri. Ipsum, ipsius, ipsi, ipsum, ab ipso Et pluraliter. Ipsa, ipsorum, ipsis, ipsa, ab ipsis. Generis masculini. Iste, istius, isti, istum, ab isto. Et pluraliter. Isti, istorum, istis, istos, ab istis. Generis fœminini. Ista, istius, isti, istam, ab ista. Et pluraliter. Istæ, istarum/ istis, istas, ab istis. Ge-

neris

neris neutri. Istud, istius, isti, istud, ab isto. Et pluraliter. Ista, istorum, istis, ista, ab istis. Item articulare præpositiuum vel demonstratiuum. Generis masculini. Hic, huius, huic, hunc, ab hoc. Et pluraliter. Hi, horum, his, hos, ab his. Generis fœminini. Hæc, huius, huic, hanc, ab hac. Et pluraliter. Hæ, harum, his, has, ab his. Generis neutri. Hoc, huius, huic, hoc, ab hoc. Et pluraliter. Hæc, horum, his, hæc, ab his. Item subiunctiuum vel relatiuum. Generis masculini. Is, eius, ei, eum, ab eo.

Et

Et pluraliter. Ei, eorum, eis,
eos, ab eis. Generis fœminini.
Ea, eius, ei, eam, ab ea. Et
pluraliter. Eæ, earum, eis, eas,
ab eis. Generis neutri. Id,
eius, ei, id, ab eo. Et plurali-
ter. Ea, eorum, eis, ea, ab eis
Item minus quam finita. Ge-
neris masculini. Quis vel qui,
cuius, cui, quem, a quo vel a qui
Et pluraliter. Qui, quorum,
quis vel quibus, quos a quis
vel a quibus. Generis fœmini-
ni. Quæ vel qua, cuius, cui,
quam, a qua vel a qui. Et plu-
raliter. Quæ, quarum, quis
vel quibus, quas, a quis vel a
qui-

quibus. Generis neutri. Quod vel quid, cuius, cui, quod vel quid, a quo vel a qui. Et pluraliter. Quæ vel qua, quorum, quis vel quibus, quæ vel qua, a quis vel a quibus. Item possessiua finita ad aliquid dicta ex vtraque parte singularia. Generis masculini. Meus, mei, meo, meum, o mi, a meo. Et pluraliter. Mei, meorum, meis, meos, o mei, a meis. Generis fœminini. Mea meæ, meæ, meam, o mea, a mea. Et pluraliter. Meæ, mearum, meis, meas, o meæ, a meis. Generis neutri. Meum,

mei,

mei, meo, meum, o meum, a meo. Et pluraliter. Mea, meorum, meis, mea, o mea, a meis. Generis maſculini. Tuus, tui, tuo, tuum, a tuo. Et pluraliter. Tui, tuorum, tuis, tuos, a tuis. Generis fœminini. Tua, tuæ, tuæ, tuam, a tua. Et pluraliter. Tuæ, tuarum, tuis, tuas, a tuis. Generis neutri. Tuum, tui, tuo, tuum, a tuo. Et pluraliter. Tua, tuorum, tuis, tua, a tuis. Generis maſculini. Suus, ſui, ſuo, ſuum, a ſuo. Et pluraliter. Sui, ſuorum, ſuis, ſuos, a ſuis. Generis fœminini. Sua, ſuæ, ſuæ, ſuam, a ſua.

sua. Et pluraliter. Suæ, suarum, suis, suas, a suis. Generis neutri. Suum, sui, suo, suum, a suo. Et pluraliter. Sua, suorum, suis, sua, a suis. Item possessiua finita ad aliquid dicta, ex vtraque parte pluralia. Generis masculini. Noster, nostri, nostro, nostrum, o noster, a nostro. Et pluraliter. Nostri, nostrorum, nostris, nostros, o nostri, a nostris. Generis fœminini. Nostra, nostræ, nostræ, nostram, o nostra, a nostra. Et pluraliter. Nostræ, nostrarum, nostris, nostras, o nostræ, a nostris. Generis neutri. Nostrum

nostri,

nostri, nostro, nostrum, o nostrum, a nostro. Et pluraliter. Nostra, nostrorum, nostris, nostra, o nostra, a nostris. Generis masculini. Vester, vestri, vestro, vestrum, a vestro. Et pluraliter. Vestri, vestrorum, vestris, vestros, a vestris. Generis fœminini. Vestra, vestræ, vestræ, vestram, a vestra. Et pluraliter. Vestræ, vestrarum, vestris, vestras, a vestris. Generis neutri. Vestrum, vestri, vestro, vestrum, a vestro. Et pluraliter. Vestra, vestrorum, vestris, vestra, a vestris. Da horum composita, vt egomet, tuimet,

tuimet, suimet, sibimet, illic, istic, illiccine, isticcine, hiccine, hæccine, hoccine. Idem in masculino genere productum, in neutro vero correptum ut Quisquis, quisnam, quispiam, aliquis, et cætera.

DE VERBO.

Erbum quid est? Pars orationis cum tempore et persona, sine casu, agere aliquid, aut pati, aut neutrum significans. Verbo quot accidunt? Septem. Quæ? Qualitas, Coniugatio, Ge-

nus, Numerus, Figura, Tempus et persona. Qualitas verborum in quo est? In modis et in formis. Modi qui sunt? Indicatiuus, vt lego. Imperatiuus vt lege. Optatiuus, vt vtinam legerem. Coniunctiuus, vt cum legam. Infinitiuus, vt legere. Impersonalis, vt legitur. Formæ verborum quot sunt? Quatuor. Quæ? Perfecta, vt lego. Meditatiua, vt lecturio. Frequentatiua, vt lectito. Inchoatiua, vt feruesco, calesco. Coniugationes verborum quot sunt? Tres. Quæ? Prima in a. Secunda in e. Tertia in i. Prima

quæ

quæ est: Quæ in indicatiuo modo tempore præsenti, numero singulari, secunda persona, verbo actiuo et neutrali a productam habet ante nouissimam literam s: Passiuo, communi et deponenti, ante nouissimam syllabam ris, vt amo, amas: amor amaris. Et futurum tempus eiusdem modi in bo et in bor syllabam mittit, vt amo amabo: amor amabor. Secunda quæ est: Quæ in indicatiuo modo, tempore præsenti, numero singulari, secunda persona, verbo actiuo et neutrali e productam habet ante nouissi-

 mam

mam literam s: Passiuo, communi et deponenti, ante nouissimam syllabam ris, vt, doceo doces: doceor doceris. Et futurum tempus eiusdem modi in bo et in bor syllabam mittit, vt, doceo docebo: doceor docebor. Tertia quæ est: Quæ in indicatiuo modo, tempore præsenti, numero singulari, secunda persona, verbo actiuo et neutrali, i correptam, vel i productam habet ante nouissimā literam s: Passiuo, communi et deponenti, pro i litera e correptam vel i productam habet ante nouissimam syllabam ris, vt lego, legis:

legis: legor legeris. Audio audis: audior audiris. Et futurum tempus eiusdem modi in am et in ar syllabam mittit, vt lego legam: legor legar. Audio audiam: audior audiar. Vbi possunt hæc discerni? Hæc in imperatiuo et in infinitiuo modo statim discerni possunt, vtrum i literam correptam habeant an productam. Nam i litera correpta si fuerit, in e conuertitur. Producta si fuerit, non mutatur. Est quando tertia coniugatio futurum tempus non in am tantum, sed etiam in bo et in bor syllabam mittit interdum

dum

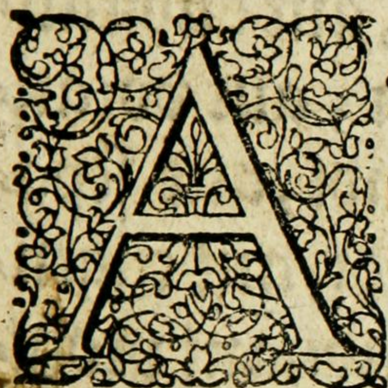
dum, cum i literam correptam
non habuerit, ſed productam,
vt eo, is, ibo, queo, quis, quibo,
eam vel queam. Genera verbo-
rũ quot ſunt? Quinque. Quæ?
Actiua, Paſſiua, Neutra, De-
ponentia, et Communia. Acti-
ua quæ ſunt? Quæ in o deſi-
nunt, et accepta r litera, faciunt
ex ſe paſſiua, vt lego legor. Paſ-
ſiua quæ ſunt? Quæ in r deſi-
nunt, et ea dempta r litera, re-
deunt in actiua, vt legor lego.
Neutra quæ ſunt? Quæ in o
deſinunt, vt actiua, ſed accepta
r litera, latina non ſunt, vt ſto,
curro: Nam ſtor, curror, non
dicitur.

dicitur. Sunt præterea neutro
passiua: vt gaudeo, gaudes,
gauisus sum: Soleo, soles, soli-
tus sum: Fio, fis, factus sum.
Mœreo, mœres, mœstus sum.
Deponentia quæ sunt: Quæ in
r similiter desinunt, vt passiua,
sed ea dempta latina non sunt,
vt luctor, loquor, sequor, nascor
et orior. Communia quæ sunt:
Quæ in r similiter desinunt, vt
deponentia, sed in duas for-
mas cadunt, agentis et patien-
tis, vt osculor, criminor. Dici-
mus enim: osculor te, osculor
a te: criminor te, criminor a te.
Numeri verborum quot sunt:

Duo. Qui: Singularis, vt lego. Pluralis, vt legimus. Figuræ verborum quot ſunt: Duæ. Quæ: Simplex, vt lego. Compoſita, vt negligo. Tempora verborum quot ſunt: Tria. Quæ: Præſens, vt lego. Præteritum, vt legi. Futurum, vt legam. Quot ſunt tempora in declinatione verborum: Quinque. Quæ: Præſens, vt lego. Præteritum imperfectum, vt legebam. Præteritum perfectum, vt legi. Præteritum pluſquamperfectum, vt legeram. Futurum, vt legam. Perſonæ verborum quot ſunt: Tres.

Tres. Quæ? Prima, vt lego. Secunda, vt legis. Tertia, vt legit.

DE ADVERBIO.

Duerbium quid est? Pars orationis, quæ adiecta verbo, significationem eius explanat atque implet. Aduerbio quot accidunt? Tria. Quæ? Significatio, Comparatio et Figura. Significatio aduerbiorum in quo est? Quia sunt aduerbia, aut loci, aut temporis, aut numeri, aut negandi, aut affir-

mandi, aut demonſtrandi, aut optandi, aut hortandi, aut ordinis, aut interrogandi, aut ſimilitudinis, aut qualitatis, aut quantitatis, aut dubitandi, aut perſonalia, aut vocandi, aut reſpondendi, aut ſeparandi, aut iurandi, aut eligendi, aut congregandi, aut prohibendi, aut euentus, aut comparandi. Da aduerbia loci: vt hic vel ibi, illic, inde, intro vel foras. Da temporis: vt hodie, heri, nunc, nuper, cras, aliquando, olim, iam, tunc, cum, dum, mane, ſero, ſemper. Da numeri: vt ſemel, bis, ter, quater. Da

negan-

negandi: vt haud, non, neque.
Da affirmandi: vt etiam, quid-
ni, certe. Da demonstrandi: vt
en, ecce. Da optandi: vt vti-
nam, o si. Da hortandi: vt eia,
age. Da ordinis: vt deinde, de-
inceps. Da interrogandi: vt
cur, quare, quamobrem, præ-
sertim. Da similitudinis: vt
quasi, ceu, sicut, sicuti, velut, ve-
luti, tanquam, vt, vti. Da qua-
litatis: vt docte, pulchre, forti-
ter, viriliter, bene, male. Da
quantitatis: vt multum, pa-
rum, modicum, minimum, mi-
nime, valde. Da dubitandi: vt
forsan, forsitan, fortassis, vel

for-

fortasse. Da personalia: vt mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum. Da vocandi: vt o heus. Da respondendi: vt hem. Da separandi: vt seorsum, retrorsum. Da iurandi: vt ædepol, castor, hercle, medius fidius. Da eligendi: vt potius, imo. Da congregandi: vt simul, vna, pariter. Da prohibendi: vt ne. Da euentus: vt forte, fortuito. Da comparandi: vt magis, minus, vel tam quam maximum, minimum, minime, valde. Comparatio aduerbiorum in quo est? In tribus gradibus comparationis,

scilicet

scilicet Positiuo, Comparatiuo et Superlatiuo. Da aduerbia Positiui gradus: vt docte. Da Comparatiui gradus: vt doctius. Da superlatiui gradus: vt doctissimum vel doctissime. Figuræ aduerbiorum quot sunt? Duæ. Quæ? Simplex, vt docte, prudenter. Composita, vt indocte, imprudenter. Aduerbia localia sunt hæc, vt in loco, vel de loco, vel ad locum, vel per locum. Sed in loco, vel de loco, eandem significationem habent, vt intus sum, intus exeo, foris sum, foris venio. Ad locum autem, et per locum, aliam

am significationem habent, vt intro eo, foras exeo. Deintus autem et deforis, sic non dicitur. Quomodo nec dicimus, ad foras vel in foras. Per locum autem, vt hac, illac, istac.

DE PARTICIPIO.

PArticipium quid est? Pars orationis, partem capiens nominis et verbi. Recipit enim a nomine, genera et casus, a verbo tempora et significationes, ab vtroque numerum et figuram. Participio quot accidunt? Sex.

Quæ?

Quæ? Genus, Casus, Tempus, Significatio, Numerus et Figura. Genera participiorum quot sunt? Quatuor. Quæ? Masculinum, vt hic lectus. Fœmininum, vt hæc lecta. Neutrum, vt hoc lectum. Omne, vt hic et hæc et hoc legens. Casus participiorum quot sunt? Sex. Qui. Nominatiuus, vt hic et hæc et hoc legens. Genitiuus, vt huius legentis. Datiuus, vt huic legenti. Accusatiuus, vt hunc et hanc legentem et hoc legens. Vocatiuus, vt o legens. Ablatiuus, vt ab hoc et ab hac et ab

hoc

hoc legente vel legenti. Tempora participiorum quot sunt? Tria. Quæ? Præsens, vt legens. Præteritum, vt lectus. Futurum, vt lecturus vel legendus. Significationes participiorum quo sunt? Quia ab actiuo verbo duo participia veniunt. Præsens et Futurum, vt legens, lecturus. A passiuo quot? Duo. Præteritum et Futurum, vt lectus, legendus. A neutro quot? Duo, sicut ab actiuo. Præsens et Futurum, vt stans, staturus. A deponenti quot? Tria. Præsens, Præteritum et Futurum, vt loquens, locu-

locutus, vel locuturus. A communi quot? Quatuor. Quæ? Præsens, Prateritum et duo Futura, ut criminans, criminatus, criminaturus vel criminandus. Numeri participiorum quot sunt? Duo. Qui? Singularis, ut hic legens. Pluralis, ut hi legentes. Figuræ participiorum quot sunt? Duæ. Quæ? Simplex, ut legens. Composita, ut negligens.

DECLINATIONES
Participiorum.

Egens participium, veniens a verbo activo,

temporis præsentis, generis omnis, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui et accusatiui et vocatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hic et hæc et hoc legens. Genitiuo huius legentis. Datiuo huic legenti. Accusatiuo hunc et hanc legentem: et hoc legens. Vocatiuo o legens. Ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc legente vel legenti. Et pluraliter. Nominatiuo hi et hæ legentes: et hæc legentia. Genitiuo horum et harum et horum legentum, vel legentium. Datiuo his legentibus. Accusatiuo hos

et

et has legentes, et hæc legentia. Vocatiuo o legentes, et o legentia. Ablatiuo ab his legentibus.

Lecturus participium veniens a verbo actiuo, temporis futuri, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hic lecturus, hæc lectura, hoc lecturum. Genitiuo huius lecturi, lecturæ, lecturi. Datiuo huic lecturo, lecturæ, lecturo. Accusatiuo hunc lecturum, hanc lecturam, hoc lecturum. Vocatiuo o lecture, lectura, lecturum. Ablatiuo ab hoc lecturo, ab hac lectu-

ra, ab hoc lecturo. Et pluraliter. Nominatiuo hi lecturi, hæ lecturæ, hæc lectura. Genitiuo horum lecturorum, harum lecturarum, horum lecturorum. Datiuo his lecturis. Accusatiuo hos lecturos, has lecturas, hæc lectura. Vocatiuo o lecturi, lecturæ, lectura. Ablatiuo ab his lecturis. Doctus, Bonus scriptus Iustus

Lectus participium veniens a verbo passiuo, temporis præteriti, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hic lectus, hæc lecta, hoc lectum.

Geni-

Genitiuo huius lecti, lectæ, lecti. Datiuo huic lecto, lectæ, lecto. Accusatiuo hunc lectum, hanc lectam, hoc lectum. Vocatiuo o lecte, lecta, lectum. Ablatiuo ab hoc lecto, ab hac lecta, ab hoc lecto. Et pluraliter. Nominatiuo hi lecti, hæ lectæ, hæc lecta. Genitiuo horum lectorum, harum lectarum, horum lectorum. Datiuo his lectis. Accusatiuo hos lectos, has lectas, hæc lecta. Vocatiuo o lecti, lectæ, lecta. Ablatiuo ab his lectis.

Erudiendus scribendus Fugiendus Docendus

Legendus participium, veniens a verbo passiuo,

ornandus diligendus vacandus

uo, temporis futuri, numeri singularis, figuræ simplicis, casus nominatiui, quod declinabitur sic: Nominatiuo hic legendus, hæc legenda, hoc legendum. Genitiuo huius legendi, legendæ, legendi. Datiuo huic legendo, legendæ, legendo. Accusatiuo hunc legendum, hanc legendam, hoc legendum. Vocatiuo o legende, legenda, legendum. Ablatiuo ab hoc legendo, ab hac legenda, ab hoc legendo. Et pluraliter. Nominatiuo hi legendi, hæ legendæ, hæc legenda. Genitiuo horum legendorum, harum legendarum,

rum, horum legendorum. Datiuo his legendis. Accusatiuo hos legendos, has legendas, hæc legenda. Vocatiuo o legendi, legendæ, legenda. Ablatiuo ab his legendis.

DE CONIVNCTIONE.

Coniunctio quid est? Pars orationis, annectens, ordinansque sententiam. Coniunctioni quot accidunt? Tria. Quæ? Potestas, Figura et Ordo. Potestas coniunctionum quot species habet? Quinque. Quas? Copulatiuas,

uas, Disiunctiuas, Expletiuas, Causales et Rationales. Da copulatiuas, vt et, etque, at, atque, ac, ast. Da disiunctiuas, vt aut, ve, vel, ne, nec, an, neque. Da expletiuas, vt quidem, equidem, saltem, videlicet, quam, quamuis, quoque, autem, porro, licet, tamen, veruntamen. Da causales, vt si, etsi, etiamsi, siquidem, quando, quandoquidem, quin, quinetiam, quatenus, sin, seu, siue, neu, neue, nam, namque, ni, nisi, nisisi, ne, sed interea, quamobrem, præsertim, item, itemque, cæterum, alioquin, præterea.

rea. Da Rationales, vt ita, itaque, enim, etenim, enimuero, quia, quapropter, quoniam, quoniamquidem, quippe, nempe, ergo, ideo, igitur, scilicet, videlicet, propterea, idcirco. Figuræ coniunctionum quot sunt? Duæ. Quæ? Simplex, vt nam. Composita, vt namque. Ordo coniunctionum in quo est? Quia aut præpositiuæ coniunctiones sunt, vt at, ac, ast. Aut subiunctiuæ, vt que, ne, ve. Aut communes, vt ergo, ideo, igitur.

DE PRÆPOSITIONE.

Da Præ-

PRæpositio quid est? Pars orationis, quæ præposita alijs partibus in oratione, significationem earum, aut complet, aut mutat, aut minuit. Præpositioni quot accidunt? Vnum. Quod? Casus tantum. Quot casus? Duo. Qui? Accusatiuus et Ablatiuus. Da præpositiones casus accusatiui. vt ad, apud, ante, aduersum, cis, citra, circum, circa, contra, erga, extra, inter, intra, infra, iuxta, ob, pone, per, prope, propter, secundum, post, trans,

trans, vltra, præter, ſupra, circi-
ter, vſque, ſecus, penes. Quomo-
do? Dicimus enim, ad patrem,
apud villam, ante ædes, aduer-
ſum inimicos, cis Rhenum,
citra forum, circum vicinos, cir-
ca templum, contra hoſtes, er-
ga propinquos, extra terminos
inter naues, intra mœnia, in-
fra tectum, iuxta macellum, ob
augurium, pone tribunal, per
parietem, prope feneſtram, prop-
ter diſciplinam, ſecundum fo-
res, poſt tergum, trans ripam,
vltra fines, præter officium, ſu-
pra cœlum, circiter annos,
vſque Oceanum, ſecus viam,
penes

penes arbitros. Da præpositiones casus ablatiui: vt a, ab, abs, cum, coram, clam, de, e, ex, pro, præ, palam, sine, absque, tenus. Quomodo: dicimus enim, a domo, ab homine, abs quolibet, cum exercitu, coram testibus, clam custodibus, de foro, e iure, ex præfectura, pro clientibus, præ timore, palam omnibus, sine labore, absque iniuria, tenus pube, quod nos dicimus pube tenus. Da præpositiones vtriusque casus. vt in, sub, super, et subter. Quando accusatiuo casui seruiunt: Quando nos vel quoslibet ad

locum

locum ire, isse, vel ituros esse significamus. Quando ablatiuo casui seruiunt? Quando nos vel quoslibet in loco esse, vel fuisse, vel futuros esse significamus. In, accusatiui casus, vt itur in antiquam syluam. In, ablatiui casus, vt stans celsa in puppi. Sub, accusatiui casus, vt postesque sub ipsos nituntur gradibus. Sub, ablatiui casus, vt Arma sub aduersa posuit radiantia quercu. Super, quam vim habet? Vbi locum significat, magis accusatiuo, quam ablatiuo casui seruit: Vbi vero mentionem alicuius

cuius

cuius rei faciamus, ablatiuo tantum, vt Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa, hoc est, de Priamo et de Hectore. In, quam vim habet? Etiam tunc accusatiuo casui seruit, cum significat contra, vt in adulterum et desertorem. Subter, quam vim habet? Eandem quam et superiores ad locum, et in loco significantes. Quæ præpositiones sunt, quæ a dictionibus separari non possunt? vt di, dis, re, se, an, con. Quomodo? dicimus enim, diduco, distraho, recipio, secubo, amplector, congredior. Quæ

non

non possunt: Apud et penes. Quæ coniunguntur et separantur: Reliquę pene omnes.

DE INTERIECTIONE.

INteriectio quid est: Pars orationis significans mentis affectum voce incognita. Interiectioni quot accidunt: Unum. Quod: Significatio. Significatio interiectionum in quo est: Quia aut lætitiam mentis significamus, vt euax. Aut dolorem, vt heu. Aut admirationem, vt pape. Aut metum, vt atat, aut si qua sunt similia.

CON

CONIVGATIONES
Verborum.

ACTIVVM.

AMo verbum actiuum, in indicatiuo modo dictum, temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis primæ, quod coniugabitur sic: Amo, amas, amat Et pluraliter, amamus, amatis, amant. Præterito imperfecto, amabam, amabas, amabat. Et pluraliter, amabamus, amabatis, amabant. Præterito perfecto, amaui, a-

ma-

mauisti, amauit. Et pluraliter, amauimus, amauistis, amauerunt vel amauere. Præterito plusquamperfecto, amaueram, amaueras, amauerat. Et pluraliter, amaueramus, amaueratis, amauerant. Futuro, amabo, amabis, amabit. Et pluraliter, amabimus, amabitis, amabunt. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, ama, amet. Et pluraliter, amemus, amate, ament. Futuro, amato tu, amato ille. Et pluraliter, amemus, amatote, amanto vel amantote. Optati-

E uo,

uo modo tempore præsenti et præterito imperfecto, utinam amarem, amares, amaret. Et pluraliter, utinam amaremus, amaretis, amarent. Præterito perfecto et plusquamperfecto, utinam amauissem, amauisses, amauisset. Et pluraliter, utinam amauissemus, amauissetis, amauissent. Futuro, utinam amem, ames, amet. Et pluraliter, utinam amemus, ametis, ament. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum amem, ames, amet. Et pluralter, cum amemus, ametis, ament. Præterito

rito imperfecto, cum amarem, amares, amaret. Et pluraliter, cum amaremus, amaretis, amarent. Præterito perfecto, cum amauerim, amaueris, amauerit. Et pluraliter, cum amauerimus, amaueritis, amauerint. Præterito plusquamperfecto, cum amauissem, amauisses, amauisset. Et pluraliter, cum amauissemus, amauissetis, amauissent. Futuro, cum amauero, amaueris, amauerit. Et pluraliter, cum amauerimus, amaueritis, amauerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et

 præte-

præterito imperfecto, amare. Præterito perfecto et plusquamperfecto, amauisse. Futuro, amatum ire vel amaturum esse. Verbo impersonali. Indicatiuo modo, tempore præsenti, amatur. Præterito imperfecto, amabatur. Præterito perfecto, amatum est vel fuit. Præterito plusquamperfecto, amatum erat vel fuerat. Futuro, amabitur. Imperatiuo modo tempore præsenti, ametur. Futuro, amator. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam amaretur. Præterito perfecto et plus-

plusquamperfecto, vtinam amatum esset vel fuisset. Futuro vtinam ametur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum ametur. Præterito imperfecto, cum amaretur. Præterito perfecto, cum amatum sit vel fuerit. Præterito plusquamperfecto, cum amatum esset vel fuisset. Futuro, cum amatum erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, amari. Præterito perfecto, et plusquamperfecto, amatum esse vel fuisse. Futuro, amatum iri. Gerundia vel partici-

pialia verba sunt hæc, amandi amando, amandum. Supina amatum, amatu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Præsens, vt amans. Futurum, vt amaturus.

Tenuor

PASSIVVM.

Mor, amaris vel amare, amatur. Et pluraliter, amamur, amamini, amantur. Præterito imperfecto, amabar, amabaris vel amabare, amabatur. Et pluraliter, amabamur, amabamini, amabantur. Præterito per-

perfecto, amatus ſum vel fui, es vel fuiſti, eſt vel fuit. Et pluraliter, amati ſumus vel fuimus, eſtis vel fuiſtis, ſunt fuerunt vel fuere. Præterito pluſquamperfecto, amatus eram vel fueram, eras vel fueras, erat vel fuerat. Et pluraliter, amati eramus vel fueramus, eratis vel fueratis, erant vel fuerant. Futuro, amabor, amaberis vel amabere, amabitur. Et pluraliter, amabimur, amabimini, amabuntur. Imperatiuo modo tempore præſenti, ad ſecundam et tertiam perſonam, amare, ametur. Et

 plura-

pluraliter, amemur, amamini, amentur. Futuro, amator tu, amator ille. Et pluraliter, amemur, amaminor, amantor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam amarer, amareris vel amarere, amaretur. Et pluraliter, vtinam amaremur, amaremini, amarentur. Præterito perfecto, et plusquamperfecto, vtinam amatus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, vtinam amati essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, vtinam amer,

ameris vel amere, ametur. Et pluraliter, vtinam amemur, amemini, amentur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum amer, ameris vel amere, ametur. Et pluraliter, cum amemur, amemini, amentur. Præterito imperfecto, cum amarer, amareris vel amarere, amaretur. Et pluraliter, cum amaremur, amaremini, amarentur. Præterito perfecto, cum amatus sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel fuerit. Et pluraliter, cum amati simus vel fuimus, sitis vel fueritis, sint vel fuerint. Præterito plusquam-

E v quam-

quamperfecto, cum amatus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, cum amati essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, cum amatus ero vel fuero, eris vel fueris, erit vel fuerit. Et pluraliter, cum amati erimus vel fuerimus, eritis vel fueritis, erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, amari. Præterito perfecto et plusquamperfecto, amatum esse vel fuisse. Futuro, amatum iri. Duo participia

trahun-

trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritum, vt amatus. Futurum, vt amandus.

ACTIVVM.

iubeo. Rideo. Video. Deleo.

Doceo verbum actiuum in indicatiuo modo dictum, temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis secundæ, quod coniugabitur sic: Doceo, doces, docet. Et pluraliter, docemus, docetis, docent. Præterito imperfecto, docebam, docebas, docebat. Et pluraliter, docebamus,

mus, docebatis, docebant. Præterito perfecto, docui, docuisti, docuit. Et pluraliter, docuimus, docuistis, docuerunt, vel docuere. Præterito plusquamperfecto, docueram, docueras, docuerat. Et plnraliter, docueramus, docueratis, docuerant. Futuro, docebo, docebis, docebit. Et pluraliter, docebimus, docebitis, docebunt. Imperatiuo modo, tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, doce, doceat. Et pluraliter, doceamus, docete, doceant. Futuro, doceto tu, doceto ille. Et pluraliter, doceamus,

mus, docetote, docento vel docentote. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam docerem, doceres doceret. Et pluraliter, vtinam doceremus, doceretis, docerent. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam docuissem, docuisses, docuisset. Et pluraliter, vtinam docuissemus, docuissetis, docuissent. Futuro, vtinam doceam, doceas doceat. Et pluraliter, vtinam doceamus, doceatis, doceant. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum doceam, doceas, doceat. Et pluraliter, cum

docea-

doceamus, doceatis, doceant. Præterito imperfecto, cum docerem, doceres, doceret. Et pluraliter, cum doceremus, doceretis, docerent. Præterito perfecto, cum docuerim, docueris, docuerit. Et pluraliter, cum docuerimus, docueritis, docuerint. Præterito plusquamperfecto, cum docuissem, docuisses, docuisset. Et pluraliter, cum docuissemus, docuissetis, docuissent. Futuro, cum docuero, docueris, docuerit. Et pluraliter, cum docuerimus, docueritis, docuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis,

sonis, temporis præsenti, et præterito imperfecto, docere. Præterito perfecto et plusquamperfecto, docuisse. Futuro, doctum ire vel docturum esse. Verbo impersonali. Indicatiuo modo tempore præsenti, docetur. Præterito imperfecto, docebatur. Præterito perfecto, doctum est vel fuit. Præterito plusquamperfecto, doctum erat vel fuerat. Futuro, docebitur. Imperatiuo modo tempore præsenti, doceatur. Futuro, docetor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam doceretur. Præte-

rito

rito perfecto et plusquamper-
fecto, vtinam doctum esset vel
fuisset. Futuro, vtinam doce-
tur. Coniunctiuo modo tempo-
re præsenti, cum doceatur. Præ-
terito imperfecto, cum docere-
tur. Præterito perfecto, cum
doctum sit vel fuerit. Præterito
plusquamperfecto, cum doc-
tum esset vel fuisset. Futuro,
cum doctum erit vel fuerit. In-
finitiuo modo sine numeris et
personis, tempore præsenti et
præterito imperfecto, doceri.
Præterito perfecto et plusquam-
perfecto, doctum esse vel fuisse.
Futuro, doctum iri. Gerundia
vel

vel participialia verba sunt hæc, docendi, docendo, docendum. Supina, doctum, doctu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Præsens, vt docens. Futurum vt docturus.

PASSIVVM.

DOceor doceris vel docere, docetur. Et pluraliter, docemur, docemini, docentur. Præterito imperfecto, docebar, docebaris vel docebare, docebatur. Et pluraliter, docebamur, docebamini, docebantur. Præterito perfecto,

doctus sum vel fui, es vel fuisti, est vel fuit. Et pluraliter, docti sumus vel fuimus, estis vel fuistis, sunt fuerunt vel fuere. Præterito plusquamperfecto, doctus eram vel fueram, eras vel fueras, erat vel fuerat. Et pluraliter, docti eramus vel fueramus, eratis vel fueratis, erant vel fuerant. Futuro, docebor, doceberis vel docebere, docebitur. Et pluraliter, docebimur, docebimini, docebuntur. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, docere, doceatur. Et pluraliter, doceamur, docemini, docean-

ceantur. Futuro, docetor tu, docetor ille. Et pluraliter, doceamur, doceminor, docentor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam docerer, docereris vel docerere, doceretur. Et pluraliter, vtinam doceremur, doceremini, docerentur. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam doctus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, vtinam docti essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, vtinam docear, docearis, vel doceare, doceatur. Et plurali-

 ter,

ter, vtinam doceamur, doceamini, doceantur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum docear, docearis vel doceare, doceatur. Et pluraliter, cum doceamur, doceamini, doceantur. Præterito imperfecto, cum docerer, docereris vel docerere, doceretur. Et pluraliter, cum doceremur, doceremini, docerentur, Præterito perfecto, cum doctus sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel fuerit. Et pluraliter, cum docti simus vel fuerimus, sitis vel fueritis, sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto, cum doctus essem vel

fuissem,

fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, cum docti essemus, vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, cum doctus ero vel fuero, eris vel fueris, erit vel fuerit. Et pluraliter, cum docti erimus vel fuerimus, eritis vel fueritis, erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, doceri. Præterito perfecto et plusquamperfecto, doctum esse vel fuisse. Futuro, doctum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritum,

vt doctus. Futurum, vt docendus.

ACTIVVM.

LEgo verbum actiuum, in indicatiuo modo dictum, temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis tertiæ, quod coniugabitur sic: Lego, legis, legit. Et pluraliter, legimus, legitis, legunt. Præterito imperfecto, legebam, legebas, legebat. Et pluraliter, legebamus, legebatis, legebant. Præterito perfecto,

fecto, legi, legisti, legit. Et pluraliter, legimus, legistis, legerunt vel legere. Præterito plusquamperfecto, legeram, legeras, legerat. Et pluraliter, legeramus, legeratis, legerant. Futuro, legam, leges, leget. Et pluraliter, legemus, legetis, legent. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, lege, legat. Et pluraliter, legamus, legite, legant. Futuro, legito tu, legito ille. Et pluraliter, legamus, legitote, legunto vel leguntote Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto,

 vtinam

vtinam legerem, legeres, legeret. Et pluraliter, vtinam legeremus, legeretis, legerent. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam legissem, legisses, legisset. Et pluraliter, vtinam legissemus, legissetis, legissent. Futuro, vtinam legam, legas, legat. Et pluraliter, vtinam legamus legatis, legant. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum legam, legas, legat. Et pluraliter, cum legamus, legatis, legant. Præterito imperfecto, cum legerem, legeres, legeret. Et pluraliter, cum legeremus, legeretis, legerent. Præterito

terito perfecto, cum legerim, legeris, legerit. Et pluraliter, cum legerimus, legeritis, legerint. Præterito plusquamperfecto, cum legissem, legisses, legisset. Et pluraliter, cum legissemus, legissetis, legissent. Futuro, cum legero, legeris, legerit. Et pluraliter, cum legerimus, legeritis, legerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, legere. Præterito perfecto et plusquamperfecto, legisse. Futuro, lectum ire vel lecturum esse. Verbo impersonali. Indicati-

uo modo tempore præsenti, legi-
tur. Præterito imperfecto, lege-
batur. Præterito perfecto, lec-
tum est vel fuit. Præterito
plusquamperfecto, lectum erat
vel fuerat. Futuro, legetur.
Imperatiuo modo tempore
præsenti, legatur. Futuro, legi-
tor. Optatiuo modo tempore
præsenti, et præterito imperfec-
to, vtinam legeretur. Præterito
perfecto et plusquamperfecto,
vtinam lectum esset vel fuisset.
Futuro, vtinam legatur. Con-
iunctiuo modo tempore præsen
ti, cum legatur. Præterito im-
perfecto, cum legeretur. Præte-
rito

rito perfecto, cum lectum sit vel fuerit.. Præterito plusquamperfecto, cum lectum esset vel fuisset. Futuro, cum lectum erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, legi. Præterito perfecto et plusquamperfecto, lectum esse vel fuisse. Futuro, lectum iri. Gerundia vel participialia verba sunt hæc, legendi, legendo, legendum. Supina, lectum lectu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Præsens, vt legens. Futurum, vt lecturus.

PAS.

Scribo.
Duco.
Nosco
ago
traho
mergo

LEgor, legeris vel legere, legitur. Et pluraliter, legimur, legimini, leguntur. Præterito imperfecto, legebar, legebaris, vel legebare, legebatur. Et pluraliter, legebamur, legebamini, legebantur. Præterito perfecto, lectus sum vel fui, es vel fuisti, est vel fuit. Et pluraliter, lecti sumus vel fuimus, estis vel fuistis, sunt fuerunt vel fuere. Præterito plusquamperfecto, lectus eram vel fueram, eras vel fue-

ras,

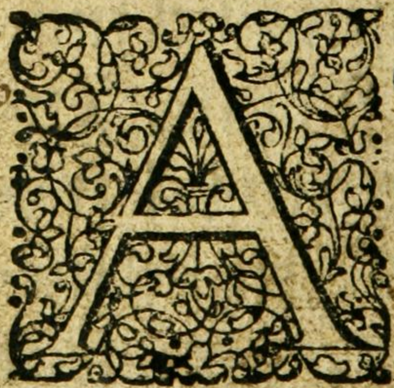
ras, erat vel fuerat. Et plurali-
ter, lecti eramus vel fueramus,
eratis vel fueratis, erant vel
fuerant. Futuro, legar, legeris,
vel legere, legetur. Et pluraliter,
legemur, legemini, legentur.
Imperatiuo modo tempore
præſenti, ad ſecundam et terti-
am perſonam, legere, legatur.
Et pluraliter, legamur, legimi-
ni, legantur. Futuro, legitor
tu, legitor ille. Et pluraliter, le-
gamur, legiminor, leguntor.
Optatiuo modo tempore præ-
ſenti, et præterito imperfecto, v-
tinam legerer, legereris vel lege-
rere, legeretur. Et pluraliter.
vtinam

vtinam legeremur, legeremi-
ni, legerentur. Præterito per-
fecto et plusquamperfecto, vti-
nam lectus essem vel fuissem,
esses vel fuisses, esset vel fuisset.
Et pluraliter, vtinam lecti es-
semus vel fuissemus, essetis
vel fuissetis, essent vel fuis-
sent. Futuro, vtinam legar,
legaris vel legare, legatur. Et
pluraliter, vtinam legamur,
legamini, legantur. Coniunc-
tiuo modo tempore præsenti,
cum legar, legaris vel legare, le-
gatur. Et pluraliter, cum lega-
mur, legamini, legantur. Præ-
terito imperfecto, cum legerer,
lege-

legereris vel legerere, legeretur. Et pluraliter, cum legeremur, legeremini, legerentur. Præterito perfecto, cum lectus sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel fuerit. Et pluraliter, cum lecti simus vel fuerimus, sitis vel fueritis, sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto, cum lectus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, cum lecti essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, cum lectus ero vel fuero, eris vel fueris, erit vel fuerit. Et pluraliter, cum lecti

erimus vel fuerimus, eritis vel fueritis, erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, legi. Præterito perfecto et plusquamperfecto, lectum esse vel fuisse. Futuro, lectum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritum, vt lectus. Futurum, vt legendus.

ACTIVVM.

Vdio verbum actiuum in indicatiuo modo dictum, temporis præsen-

præſentis, numeri ſingularis, figuræ ſimplicis, perſona primæ, coniugationis quartæ, quod coniugabitur ſic: Audio, audis, audit. Et pluraliter, audimus, auditis, audiunt. Præterito imperfecto, audiebam, audiebas, audiebat. Et pluraliter, audiebamus, audiebatis, audiebant. Præterito perfecto, audiui, audiuiſti, audiuit. Et pluraliter, audiuimus, audiuiſtis, audiuerunt vel audiuere. Præterito pluſquamperfecto, audiueram, audiueras, audiuerat. Et pluraliter, audiueramus, audiueratis,

audiuerant. Futuro, audiam, audies, audiet. Et pluraliter, audiemus, audietis, audient. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, audi, audiat. Et pluraliter, audiamus, audite, audiant. Futuro, audito tu, audito ille. Et pluraliter, audiamus, auditote, audiunto vel audiuntote. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam audirem, audires, audiret. Et pluraliter, vtinam audiremus, audiretis, audirent. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam au-

diuis-

diuissem, audiuisses, audiuisset. Et pluraliter, vtinam audiuisse-mus, audiuissetis, audiuissent. Futuro, vtinam audiam, au-dias, audiat. Et pluraliter, vti-nam audiamus, audiatis, au-diant. Coniunctiuo modo tem-pore præsenti, cum audiam, au-dias, audiat. Et pluraliter, cum audiamus, audiatis, audi-ant. Præterito imperfecto, cum audirem, audires, audiret. Et pluraliter, cum audiremus, audiretis, audirent. Præterito perfecto, cum audiuerim, audi-ueris, audiuerit. Et pluraliter, cum audiuerimus, audiueri-

tis, audiuerint. Præterito plusquamperfecto, cum audiuissem, audiuisses, audiuisset. Et pluraliter, cum audiuissemus, audiuissetis, audiuissent. Futuro, cum audiuero, audiueris, audiuerit. Et pluraliter, cum audiuerimus, audiueritis, audiuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, audiri. Præterito perfecto et plusquamperfecto, audiuisse. Futuro, auditum ire, uel auditurum esse. Verbo impersonali. Indicatiuo modo tempore præsenti, auditur. Præterito imper-

imperfecto, audiebatur. Præterito perfecto, auditum est vel fuit. Præterito plusquamperfecto, auditum erat vel fuerat. Futuro, audietur. Imperatiuo modo tempore præsenti, audiatur. Futuro, auditor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam audiretur. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam auditum esset vel fuisset. Futuro, vtinam audiatur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum audiatur. Præterito imperfecto, cum audiretur. Præterito perfecto, cum auditum

 fit

sit vel fuerit. Præterito plusquamperfecto, cum auditum esset vel fuisset. Futuro, cum auditum erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, audiri. Præterito perfecto et plusquamperfecto, auditum esse vel fuisse. Futuro, auditum iri. Gerundia vel participialia verba sunt hæc, audiendi, audiendo, audiendum. Supina, auditum, auditu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Præsens, vt audiens. Futurum, vt auditurus.

Vdior, audiris vel audire, auditur. Et pluraliter, audimur, audimini, audiuntur. Præterito imperfecto, audiebar, audiebaris vel audiebare, audiebatur. Et pluraliter, audiebamur, audiebamini, audiebantur. Præterito perfecto, auditus ſum vel fui, es vel fuiſti, eſt vel fuit. Et pluraliter, auditi ſumus vel fuimus, eſtis vel fuiſtis, ſunt fuerunt vel fuere. Præterito pluſquamperfecto, audi-

tus eram vel fueram, eras vel fueras, erat vel fuerat. Et pluraliter, auditi eramus vel fueramus, eratis vel fueratis, erant vel fuerant. Futuro, audiar, audieris vel audiere, audietur. Et pluraliter, audiemur, audiemini, audientur. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, audire, audiatur. Et pluraliter, audiamur, audimini, audiantur. Futuro, auditor tu, auditor ille. Et pluraliter, audiamur, audiminor, audiuntor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto,

perfecto, vtinam audirer, audireris vel audirere, audiretur. Et pluraliter, vtinam audiremur, audiremini, audirentur. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam auditus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, vtinam auditi essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, vtinam audiar, audiaris vel audiare, audiatur. Et pluraliter, vtinam audiamur, audiamini, audiantur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum audiar, audiaris vel audiare,

 audia-

audiatur. Et plũraliter, cum audiamur, audiamini, audiantur. Præterito imperfecto, cum audirer, audireris vel audirere, audiretur. Et pluraliter, cum audiremur, audiremini, audirentũr. Præterito perfecto, cum auditus sim vel fuerim, sis vel fueris, sit vel fuerit. Et pluraliter, cum auditi simus vel fuerimus, sitis vel fueritis, sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto, cum auditus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, cum auditi essemus vel fuissemus, essetis vel fuisse-

tis,

tis, essent vel fuissent. Futuro, cum auditus ero vel fuero, eris vel fueris, erit vel fuerit. Et pluraliter, cum auditi erimus vel fuerimus, eritis vel fueritis, erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, audiri. Præterito perfecto et plusquamperfecto, auditum esse vel fuisse. Futuro, auditum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritum, vt auditus. Futurum, vt audiendus.

ACTI.

Affero
Aufero
Refero
Offero
Effero

Ero verbum anomalum, in indicatiuo modo dictum temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis inconsequentis, quod coniugabitur sic: Fero, fers, fert. Et pluraliter, ferimus, fertis, ferunt. Præterito imperfecto, ferebam, ferebas, ferebat. Et pluraliter, ferebamus, ferebatis, ferebant. Præterito perfecto, tuli, tulisti, tulit. Et pluraliter, tulimus, tuli-

tulistis, tulerunt vel tulere.
Præterito plusquamperfecto,
tuleram, tuleras, tulerat. Et
pluraliter, tuleramus, tulera-
tis, tulerant. Futuro, feram,
feres, feret. Et pluraliter, fere-
mus, feretis, ferent. Impera-
tiuo modo tempore præsenti,
ad secundam et tertiam perso-
nam, fer, ferat. Et pluraliter,
feramus, ferte, ferant. Futuro,
ferto tu, ferto ille. Et pluraliter,
feramus, fertote, ferunto vel
feruntote. Optatiuo modo
tempore præsenti, et præterito
imperfecto, vtinam ferrem, fer-
res, ferret. Et pluraliter, vtinam

ferremus, ferretis, ferrent. Præterito perfecto et plusquamperfecto, utinam tulissem, tulisses, tulisset. Et pluraliter, utinam tulissemus, tulissetis, tulissent. Futuro, utinam feram, feras, ferat. Et pluraliter, utinam feramus, feratis, ferant. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum feram, feras, ferat. Et pluraliter, cum feramus, feratis, ferant. Præterito imperfecto, cum ferrem, ferres, ferret. Et pluraliter, cum ferremus, ferretis, ferrent. Præterito perfecto, cum tulerim, tuleris, tulerit. Et pluraliter, cum tulerimus, tu-

leri-

leritis, tulerint. Præterito plus-
quamperfecto, cum tulissem, tu-
lisses, tulisset. Et pluraliter, cum
tulissemus, tulissetis, tulissent.
Futuro, cum tulero, tuleris,
tulerit. Et pluraliter, cum tule-
rimus, tuleritis, tulerint. In-
finitiuo modo sine numeris et
personis, tempore præsenti, et
præterito imperfecto, ferre. Præ-
terito perfecto, et plusquamper-
fecto, tulisse. Futuro, latum ire
vel laturum esse. Verbo imper-
sonali. Indicatiuo modo tem-
pore præsenti, fertur. Præterito
imperfecto, ferebatur. Præterito
perfecto, latum est vel fuit. Præ-

terі-

terito plusquamperfecto, latum erat vel fuerat. Futuro, feretur. Imperatiuo modo tempore præsenti, feratur. Futuro, fertor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam ferretur. Præterito perfecto et plusquamperfecto, vtinam latum esset vel fuisset. Futuro, vtinam feratur. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum feratur. Præterito imperfecto, cum ferretur. Præterito perfecto, cum latum sit vel fuerit. Præterito plusquamperfecto, cum latum esset vel fuisset. Futuro, cum latum

erit

erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et preterito imperfecto, ferri. Præterito perfecto et plusquamperfecto, latum esse vel fuisse. Futuro, latum iri. Gerundia vel participialia verba sunt hæc, ferendi, ferendo, ferendum. Supina latum, latu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Præsens vt ferens. Futurum, vt laturus.

PASSIVVM.

FEror, ferris vel ferre, fertur. Et pluraliter, fert-

mur, ferimini, feruntur. Præterito imperfecto, ferebar, ferebaris vel ferebare, ferebatur. Et pluraliter, ferebamur, ferebamini, ferebantur. Præterito perfecto, latus sum vel fui, es vel fuisti, est vel fuit. Et pluraliter, lati sumus vel fuimus, estis vel fuistis, sunt fuerunt vel fuere. Præterito plusquamperfecto, latus eram vel fueram, eras vel fueras, erat vel fuerat. Et pluraliter, lati eramus vel fueramus, eratis vel fueratis, erant vel fuerant. Futuro, ferar, fereris vel ferere, feretur. Et pluraliter, feremur, feremi-

remini, ferentur. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, ferre, feratur. Et pluraliter, feramur, ferimini, ferantur. Futuro, fertor tu, fertor ille. Et pluraliter, feramur, feriminor, feruntor. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinam ferrer, ferreris vel ferrere, ferretur. Et pluraliter, vtinam ferremur, ferremini, ferrentur. Præterito perfecto, et plusquamperfecto, vtinam latus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, vtinam

lati essemus vel fuissemus, es-
setis vel fuissetis, essent vel fuis-
sent. Futuro, vtinam ferar,
feraris, vel ferare, feratur. Et
pluraliter, vtinam feramur,
feramini, ferantur. Coniuncti-
uo modo tempore præsenti, cum
ferar, feraris vel ferare, fera-
tur. Et pluraliter, cum fera-
mur, feramini, ferantur. Præ-
terito imperfecto cum ferrer, fer-
reris vel ferrere, ferretur. Et
pluraliter, cum ferremur, fer-
remini, ferrentur. Præterito
perfecto, cum latus sim vel fue-
rim, sis vel fueris, sit vel fue-
rit. Et pluraliter, cum lati si-

mus

mus vel fuerimus, sitis vel fueritis, sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto, cum latus essem vel fuissem, esses vel fuisses, esset vel fuisset. Et pluraliter, cum lati essemus vel fuissemus, essetis vel fuissetis, essent vel fuissent. Futuro, cum latus ero vel fuero, eris vel fueris, erit vel fuerit. Et pluraliter, cum lati erimus vel fuerimus, eritis vel fueritis, erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, ferri. Præterito perfecto, et plusquamperfecto, la-

tum esse vel fuisse. Futuro, latum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritum, vt latus. Futurum, vt ferendus.

VERBVM SVBSTANTIVVM.

Adsum. Absum. Sum. Sum.

SVM verbum anomalum et substantiuum, in indicatiuo modo dictum, temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis inconsequentis, quod coniugabitur sic:

sic: Sum, es est. Et pluraliter, sumus, estis, sunt. Præterito imperfecto, eram, eras, erat. Et pluraliter, eramus, eratis, erant. Præterito perfecto, fui, fuisti, fuit. Et pluraliter, fuimus, fuistis, fuerunt vel fuere. Præterito plusquamperfecto, fueram, fueras, fuerat. Et pluraliter, fueramus, fueratis, fuerant. Futuro, ero, eris, erit. Et pluraliter, erimus, eritis, erunt. Imperatiuo modo tempore præsenti, ad secundam et tertiam personam, sis, sit. Et pluraliter, simus, sitis vel este, sint. Futuro, esto tu, esto

ille. Et pluraliter, simus, esto-
te, sunto vel suntote. Optatiuo
modo tempore præsenti, et præ-
terito imperfecto, vtinam es-
sem, esses, esset. Et pluraliter,
vtinam essemus, essetis, essent.
Præterito perfecto, et plus-
quamperfecto, vtinam fuis-
sem, fuisses, fuisset. Et plura-
liter, vtinam fuissemus, fuis-
setis, fuissent. Futuro, vtinam
sim, sis, sit. Et pluraliter, vti-
nam simus, sitis, sint. Con-
iunctiuo modo tempore præ-
senti, cum sim, sis, sit. Et plu-
raliter, cum simus, sitis, sint.
Præterito imperfecto, cum es-
sem,

sem, esses, esset. Et pluraliter, cum essemus, essetis, essent. Præterito perfecto, cum fuerim, fueris, fuerit. Et pluraliter, cum fuerimus, fueritis, fuerint. Præterito plusquamperfecto, cum fuissem, fuisses, fuisset. Et pluraliter, cum fuissemus, fuissetis, fuissent. Futuro, cum fuero, fueris, fuerit. Et pluraliter, cum fuerimus, fueritis, fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis, tempore præsenti, et præterito imperfecto, esse. Præterito perfecto et plusquamperfecto, fuisse. Futuro, caret. Ge-

rundia vel participialia verba sunt hæc, essendi, essendo, essendum. Supinis caret. Unum participium habet, quod est ens.

olo verbum anomalum, in indicatiuo modo dictum, temporis præsentis, numeri singularis, figuræ simplicis, personæ primæ, coniugationis inconsequentis, quod coniugabitur sic: Volo, vis, vult. Et pluraliter, volumus, vultis, volunt. Præterito imperfecto, volebam, volebas, volebat. Et pluraliter, vo-

leba-

lebamus, volebatis, volebant. Præterito perfecto, volui, voluisti, voluit. Et pluraliter, voluimus, voluistis, voluerunt vel voluere. Præterito plusquamperfecto, volueram, volueras, voluerat. Et pluraliter, volueramus, volueratis, voluerant. Futuro, volam, voles, volet. Et pluraliter, volemus, voletis, volent. Imperatiuo caret. Futurum non habet. Optatiuo modo tempore præsenti, et præterito imperfecto, vtinā vellem, velles, vellet. Et pluraliter, vtinam vellemus, velletis, vellent. Præterito perfecto et plusquam-

per-

perfecto, vtinam voluissem, voluisses, voluisset. Et pluraliter, vtinam voluissemus, voluissetis, voluissent. Futuro, vtinam velim, velis, velit. Et pluraliter, vtinam velimus, velitis, velint. Coniunctiuo modo tempore præsenti, cum velim, velis, velit. Et pluraliter, cum velimus, velitis, velint. Præterito imperfecto, cum vellem, velles, vellet. Et pluraliter, cum vellemus, velletis, vellent. Præterito perfecto, cum voluerim, volueris, voluerit. Et pluraliter, cum voluerimus, volueritis, voluerint. Præterito plusquam-

quam-

quamperfecto, cum voluiſſem, voluiſſes, voluiſſet. Et pluraliter, cum voluiſſemus, voluiſſetis, voluiſſent. Futuro, cum voluero, volueris, voluerit. Et pluraliter, cum voluerimus, volueritis, voluerint. Infinitiuo modo ſine numeris et perſonis tempore præſenti, et præterito imperfecto, velle. Præterito perfecto et pluſquamperfecto, voluiſſe. Futuro, caret. Gerundia vel participialia verba ſunt hæc volendi, volendo, volendum. Supinis caret. Vnum participium habet, quod eſt volens.

FINIS.

HAFNIÆ

Excuſum per Andream Gutterwitz.

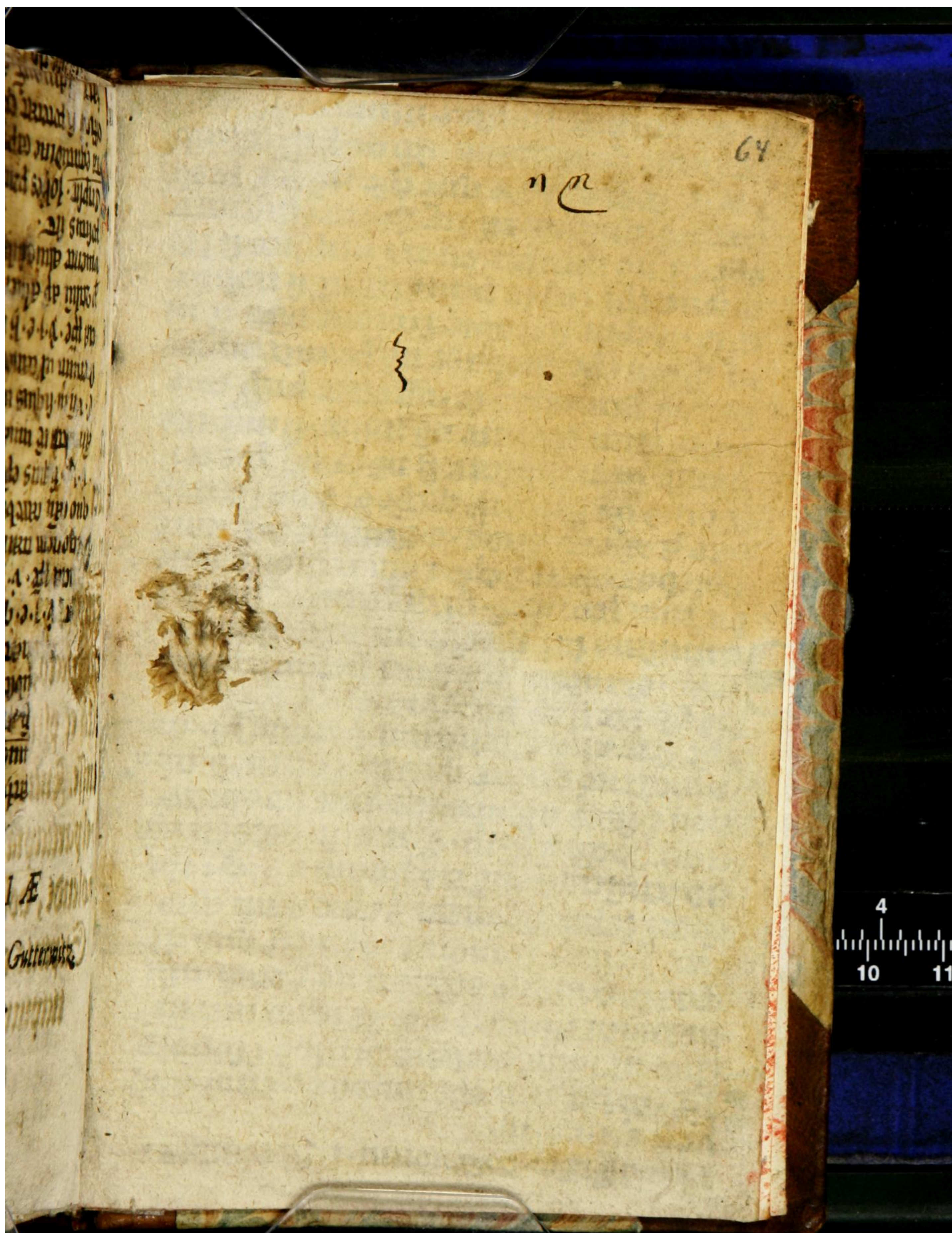
Anno 1 5 8 0.

... no ... bum. si no p symonia fuit. ibi ple
...onat. s in alia quocuq uacante eccla
...tituatur. si uo p symonia deprauat.
... alumnus archiepe duas fecit
...nes ... nicholao pma fuit si qui eg...
...ne pontifices sunt abiciendi a digni
tate z 22. q. no. nec alii debent loco eoz
bstitui nisi prius de his scis migrauerit
... eos defectu supplere debent. z i qb
...plere no ualent uicini epi suppleant
...n debent cu cautela uocari nec ecce
...iudiciu fiat. Scda qo fuit utru epi
...os greges dimittere possint. z 7. q. no.
... v. capitula loquitur de nouatio
...ra. scismatico e qz aphab e g ce
... c. z sequentis defuncto pp. fabiano elc
...us e cornelius fere ab omnib cardinalibus
... xvi. hito suffragio plebis z antiquoz
sacerdotum z bonoz uiroz assensu. pca no
...tianus electus e a paucis qui sic itu
...s corneliu molestando cepit orbe pa...
...ate. z catholicos deponere epos z alios
...substitui. scribit go ciprianus martir
...mib xpianis q solus cornelius e ver
... s nouatian qui post illum corneliu
...r electus prophanus e z malus e nec
...titur. S uno pcius nullus z ortat
...pianos ne recipiant ipm q licet neci
... feruescat du tn durare n poterit.
...nt. Scribit ciprian ad ponpsianum
... cornelius ... obedientes

HAFNIÆ

Excuſum per Andream Gutterwitz.
Anno 1580.

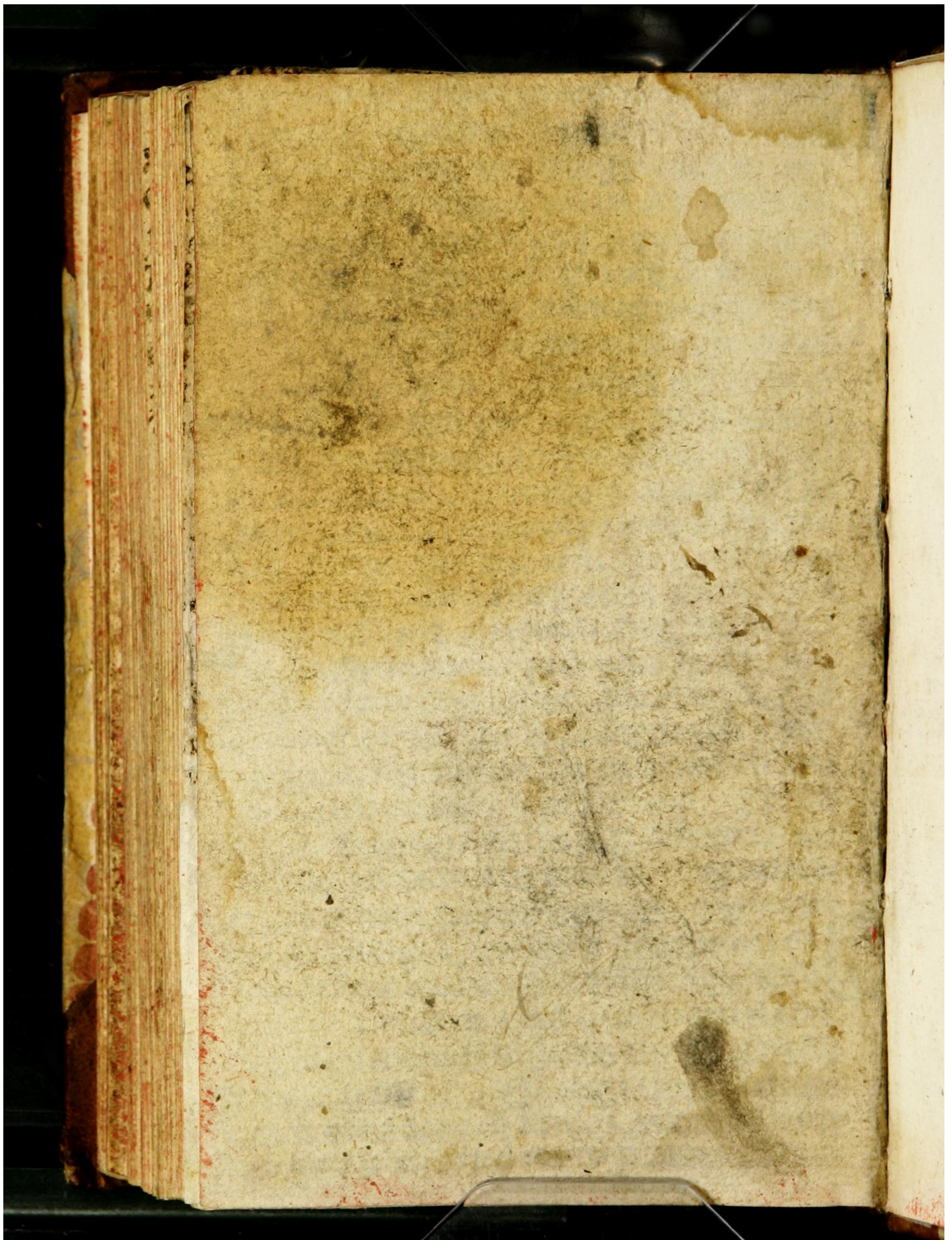

foto 8994

